

Ankestyrelsens principafgørelse R-4-07 om borgerinddragelse - berettiget forventning - garantiforskrift - ugyldighed

Resume:

En kommune havde truffet en afgørelse om standsning af personlig hjælpeordning uden at inddrage borgeren i det omfang, kommunen havde stillet ham i udsigt.

Ankestyrelsen fandt, at borgeren mod berettiget forventning ikke var blevet hørt i tilstrækkeligt omfang, inden kommunen gav afslag på hjælperordningen.

Da det ikke kunne udelukkes, at den manglende borgerinddragelse havde haft betydning for afgørelsens resultat, var nævnets afgørelse ugyldig.

Love:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 56 af 18. januar 2007 - § 4

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en mand, der led af muskelsvind, nedsat lungefunktion og svær scoliose. Han modtog førtidspension samt plejetillæg. Han boede sammen med sin far. Den 1. maj 2005 fik han bevilget en hjælperordning 28 timer om ugen. Han fik endvidere bevilget dækning af merudgifter med i alt 1.500 kr. pr. måned. Plejetillægget blev udbetalt fuldt ud.

Det fremgik af kommunens journalnotater, at kommunen på et møde med far og søn havde givet tilsagn om, at den ville se på det opgivne hjælpebehov, lave en fornyet vurdering og derefter holde et nyt møde, hvor også repræsentanter fra Muskelsvindfonden skulle deltage. Der skulle på dette møde også udarbejdes en handleplan.

Forinden det bebudede møde blev holdt, traf kommunen afgørelse om, at den personlige hjælpeordning efter servicelovens § 77 (nugældende § 96), samt den bevilgede merudgiftsydelse efter servicelovens § 84 (nugældende § 100), skulle standses med virkning fra den 15. marts 2006.

Nævnet stadfæstede kommunens afgørelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde til afklaring af, hvilken betydning det havde for gyldigheden af nævnets og kommunens afgørelse, at manden ikke var blevet inddraget i bebudet omfang.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at nævnets og kommunens afgørelser skulle ophæves.

Begrundelsen var, at kommunen havde begået en fejl i sagsbehandlingen. Fejlen bestod i, at kommunen ikke, som kommunen havde bebudet, holdt et nyt møde med manden, hans far og en repræsentant fra Muskelsvindfonden samt udarbejdede en handleplan, forinden afgørelsen blev truffet.

Ankestyrelsen lagde vægt på et journalnotat fra kommunen, hvor det fremgik, at kommunen ville se på det opgivne hjælpebehov og lave en fornyet vurdering og derefter holde et nyt møde, hvor også repræsentanter fra Muskelsvindfonden skulle deltage, hvilket manden og hans far ønskede. Der skulle på dette møde også udarbejdes en handleplan.

Ankestyrelsen vurderede på baggrund heraf, at manden mod berettiget forventning ikke var blevet hørt i tilstrækkeligt omfang, inden kommunen gav ham afslag på hjælperordningen.

Ankestyrelsen lagde i den forbindelse vægt på, at det var en skærpende omstændighed, at manden havde indrettet sin tilværelse i forhold til hjælperordningen.

Formålet med denne regel om borgerinddragelse var at skabe garanti for, at sagen blev behandlet grundigt og alsidigt. Overtrædelsen af en sådan garantiforskrift betød som hovedregel, at en afgørelse var ugyldig, med mindre fejlen i den konkrete sag ikke havde haft betydning for afgørelsen.

Ankestyrelsen vurderede, at det ikke kunne udelukkes, at fejlen havde haft betydning for afgørelsens resultat. Fejlen medførte derfor, at kommunens og nævnets afgørelser var ugyldige.